

Ο Οδυσσέας κάθισε κάμποση ώρα στο άλσος υπολογίζοντας πόσος χρόνος θα χρειαζόταν για να φτάσουν η Ναυσικά κι οι συντρόφισσές της στο ανάκτορο. Τις περίμεναν εκεί οι πέντε αδελφοί της βασιλοπούλας που έσπευσαν να ξεφορτώσουν την άμαξα και να οδηγήσουν τα ζώα στο παχνί. Όταν ο Οδυσσέας θεώρησε πως ήταν ώρα, κίνησε κι αυτός για την χώρα. Η Αθηνά τον τύλιξε με ένα σύννεφο, να μην είναι ορατός, ώστε να αποφύγει συναντήσεις με ντόπιους. Η ίδια μεταμορφώθηκε σε ντόπια και βγήκε μπροστά του. Ο Οδυσσέας τη ρώτησε πώς θα έφτανε στο ανάκτορο. Η, μεταμορφωμένη σε θνητή, Αθηνά προθυμοποιήθηκε να τον οδηγήσει. Του σύστησε να μην ανοίξει κουβέντες με τους Φαίακες, όσο να φτάσουν, και, όταν πλησίασαν στις πύλες του ανακτόρου, τον συμβούλευσε κι αυτή να ζητήσει προστασία από την Αρήτη.

Τυλιγμένος στο σύννεφο της Αθηνάς κι αθέατος, ο Οδυσσέας δε δυσκολεύτηκε να μπει στο ανάκτορο. Πέτυχε τον Αλκίνοο και την Αρήτη να έχουν μόλις τελειώσει με το γεύμα που είχαν παραθέσει στους πρώτους των Φαίακων. Οι καλεσμένοι ετοιμάζονταν να αποχωρήσουν. Δεν είδαν τον Οδυσσέα που πέρασε ανάμεσά τους και πλησίασε το βασιλικό ζευγάρι. Το σύννεφο διαλύθηκε κι ο Οδυσσέας έσκυψε ικέτης κι ακούμπησε το γόνατο της βασίλισσας. Πριν να συνέλθουν οι άλλοι, έτσι που παρουσιάστηκε αναπάντεχα ανάμεσά τους, ο ήρωας την παρακάλεσε:

«Αρήτη, του Ρεξήνορα του ισόθεου θυγατέρα,

στον άντρα σου ο πολύπαθος προσπέφτω και σ' εσένα,

κι αυτούς εδώ τους σύδειπνους, που οι θεοί να τους χαρίζουν

χρυσή ζωή και στα παιδιά ν' αφήσουνε τα πλούτια

των πύργων τους κι ό,τι τιμές τους έχει δώσει ο κόσμος,

στείλτε και μένα γρήγορα να φτάσω στην πατρίδα,

που τόσους χρόνους δέρνουμε μακριά από τους δικούς μου».

Ο Οδυσσέας στάθηκε παράμερα, πάνω στις στάχτες του τζακιού, ενώ η ομήγυρη δεν είχε συνέλθει από την έκπληξή της. Ο άρχοντας Εχένης ήταν που πρώτος έσπασε τη σιωπή και είπε του βασιλιά του πως δεν ήταν σωστό να αφήνει τον ξένο να κάθεται στις στάχτες και πως έπρεπε να τον βάλει σε κάθισμα και να του προσφέρει κρασί και φαγητό. Ο Αλκίνοος συνήλθε και συμφώνησε με τον άρχοντα. Έκανε νόημα στον ένα από τους γιους του, τον Λαοδάμα, να σηκωθεί και να παραχωρήσει τη θέση του.

Όσο να περιποιηθούν τον Οδυσσέα οι άνθρωποι του Αλκίνοου, ο βασιλιάς ξεπροβόδισε τους καλεσμένους του λέγοντάς τους να ξαναμαζευτούν την επομένη και να φροντίσουν για την επιστροφή του ξένου τους στην πατρίδα του. Δεν παρέλειψε μάλιστα να εκφράσει και την υπόνοια μήπως είχαν να κάνουν με κάποιον θεό που κάτι τους ετοίμαζε. Το άκουσε αυτό ο Οδυσσέας κι έσπευσε να τον καθησυχάσει: Ένας θνητός ήταν που οι θεοί είχαν ταλαιπωρήσει και το μόνο που ήθελε, ήταν να γυρίσει σπίτι του.

Όταν έφυγαν οι άρχοντες, η Αρήτη ρώτησε τον Οδυσσέα να της πει ποιος είναι και πού βρήκε τα ρούχα που φορούσε. Τα είχε αναγνωρίσει καθώς η ίδια τα είχε υφάνει για τους γιους της. Ο ήρωας της είπε για το ναυάγιο του καθώς ερχόταν από το νησί της Καλυψώς και, χωρίς να της αποκαλύψει ποιος είναι, της μίλησε για τη συνάντησή του με την κόρη τους, τη Ναυσικά. Ο Αλκίνοος είπε ότι η νεαρή δεν φέρθηκε σωστά που τον παράτησε μόνο του κι ότι έπρεπε να τον φέρει μαζί της. Ο Οδυσσέας τη δικαιολόγησε. Δική του ήταν η ιδέα, επειδή ντρεπόταν. Τα λόγια του Οδυσσέα και ο θαυμασμός του για τη Ναυσικά έκαναν εντύπωση στον βασιλιά που πρότεινε στον ξένο του να μείνει για πάντα κοντά τους και να πάρει γυναίκα του την κόρη τους. Φυσικά, αν επέμενε να γυρίσει στον τόπο του, δεν θα τον κρατούσε. Ο Οδυσσέας είπε πως προτιμούσε να επιστρέψει στην πατρίδα του.

Με όλα αυτά, η ώρα είχε προχωρήσει. Η Αρήτη είχε ήδη δώσει εντολή να ετοιμάσουν του ξένου τους να κοιμηθεί. Μετά από εβδομάδων περιπέτειες, ο Οδυσσέας γεύτηκε τον ύπνο σε κανονικό κρεβάτι.

(τελευταία επεξεργασία, 25 Μαΐου 2022)